

163

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 21 stycznia 1953 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zasad kalkulacji w nie uspołecznionych przedsiębiorstwach gastronomicznych.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 października 1947 r. w sprawie normowania wynagrodzeń za usługi oraz za wartość pracy i wydatków przy umowie o dzieło i przy wytwarzaniu artykułów pierwszej potrzeby (Dz. U. Nr 67, poz. 418) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 11 marca 1951 r. w sprawie zasad kalkulacji w nie uspołecznionych przedsiębiorstwach gastronomicznych (Monitor Polski Nr A-31, poz. 394) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

a) dopuszczalna wysokość zysku brutto wynosi:

	potrawy mięsne	potrawy pozostałe	napoje produkcji własnej	wina i wódki
dla zakładów kat. I	40%	70%	120%	100%
" " " II	35%	55%	80%	60%
" " " III	30%	45%	50%	40%
dla bufetów otwartych	20%	30%	40%	30%

2) w § 5 ust. 2 po wyrazie „posiłków” dodaje się wyrazy „i napojów”;

3) § 8 skreśla się.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że w stosunku do potraw objętych cennikiem gastronomicznym podanym zarządzeniem nr XXII z dnia 3 stycznia 1953 r. obowiązuje od dnia 3 stycznia 1953 r., a maksymalne granice zysku brutto dla napojów alkoholowych obowiązuja od dnia 14 maja 1952 r.

Minister Handlu Wewnętrznego: w z. J. Kiljańczyk

164

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 24 stycznia 1953 r.

w sprawie upoważnienia niektórych urzędów celnych do orzekania w sprawach karnych skarbowych oraz w sprawie ustalenia okręgów właściwości miejscowej tych urzędów.

Na podstawie § 1 lit. a) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 21 czerwca 1947 r. o określeniu władz administracji skarbowej uprawnionych do orzecznictwa w sprawach o przestępstwa skarbowe (Dz. U. Nr 51, poz. 261) i w związku z art. 1 ustawy z dnia 14 lutego 1952 r. o ustroju i zakresie działania administracji celnej (Dz. U. Nr 10, poz. 53) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do orzekania w sprawach o przestępstwa skarbowe, określone w art. 47 — 57 i 64 § 2 prawa karnego skarbowego z dnia 11 kwietnia 1947 r. (Dz. U. z 1947 r. Nr 32, poz. 140, z 1948 r. Nr 18, poz. 123, z 1949 r. Nr 32, poz. 238 i z 1950 r. Nr 12, poz. 116, Nr 38, poz. 348, Nr 49, poz. 451 i 452) upoważnia się Urzędy Celne w: Cieszynie, Gdyni, Krakowie, Poznaniu, Rzepinie, Szczecinie-Port, Warszawie — Dworzec Gdański i we Wrocławiu.

§ 2. Ustala się następujące okręgi właściwości miejscowej (art. 164 i 165 prawa karnego skarbowego) urzędów celnych wymienionych w § 1:

- 1) Urząd Celny w Cieszynie — województwo katowickie i opolskie;
- 2) Urząd Celny w Gdyni — województwo bydgoskie, gdańskie i olsztyńskie;

- 3) Urząd Celny w Krakowie — województwo kieleckie, krakowskie i rzeszowskie;
- 4) Urząd Celny w Poznaniu — województwo poznańskie;
- 5) Urząd Celny w Rzepinie — województwo zielonogórskie;
- 6) Urząd Celny w Szczecinie — Port — województwo koszalińskie i szczecińskie;
- 7) Urząd Celny w Warszawie — Dworzec Gdański — m. st. Warszawa i m. Łódź oraz województwa: białostockie, lubelskie, łódzkie i warszawskie;
- 8) Urząd Celny we Wrocławiu — województwo wrocławskie.

§ 3. Traci moc zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 25 kwietnia 1949 r. o upoważnieniu urzędów celnych do orzecznictwa w sprawach karnych skarbowych oraz ustaleniu okręgów ich terytorialnej właściwości (Monitor Polski Nr A-26, poz. 413 z późniejszymi zmianami).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Handlu Zagranicznego: w z. Cz. Bajet